

NIEUWSBRIEF

Inleiding van de coordinator	pagina 1
Appelboom	pagina 2, 3, 4
Wandeling naar de kinderboerderij	pagina 5
Moestuin	pagina 6, 7
Cheque	pagina 8
Kivido	pagina 9
Trio Akkoord	pagina 10
Activiteitentafel	pagina 11, 12
Pannenkoeken	pagina 13
Bloemen	pagina 13
CRDL	pagina 14
Kookatelier	pagina 15, 16
Soep	pagina 17
Bijeenkomst dochters en zonen van mensen met dementie	pagina 18
Afscheid Rosa	pagina 19
Lied voor Lenie	pagina 20
Foto's en kaarten	pagina 20
Tekenen en schilderen	pagina 21
Vrijwilliger zijn in het Odensehuis	pagina 22
Trudie stelt zich voor	pagina 23
Buiten is het heerlijk	pagina 24
Nel stelt zich voor	pagina 25
Treffende uitspraken	pagina 25
Eelse Bies, verhalen verteller	pagina 26
Guusje, onze hulphond	pagina 26
Klein Profijt	pagina 27
Stagiaire Sacha	pagina 28
Wist u dat.....	pagina 29

Odensehuis
Hoeksche Waard

Boezemsingel 7
3261 BC Oud-Beijerland

Maandag t/m vrijdag 10.00- 15:00 uur
0186-68 33 98
06-12 89 23 09
coordinator@odensehuishw.nl

INLEIDING COÖRDINATOR

Momenteel leven in de wereld meer dan 50 miljoen mensen met dementie. Er zijn meer dan 50 soorten dementie, waarvan enkele soorten vaker voorkomen dan andere. Om welke soort dementie het ook gaat, er is geen protocol voor wat zich precies af gaat spelen in de toekomst. Ieder mens is uniek, neemt een andere achtergrond hierin mee, heeft een andere karakterstructuur, waardoor deze ziekte zich bij iedereen een eigen weg baant in het leven en ook die van zijn of haar omgeving. Door je te verdiepen in dementie, op welke manier dan ook, draag je bij aan een dementievriendelijke samenleving.

In de 'bescheiden' bibliotheek van ons Odensehuis hebben wij een verzameling boeken, tijdschriften en artikelen, die mensen handvatten biedt om beter om te leren gaan met dementie.

Vaak krijgen wij (nieuwe) boeken aangeboden, zoals kort geleden twee boeken van Wendy Mitchell.

Toen zij op 58-jarige leeftijd de diagnose beginnende dementie kreeg. Dit betekende voor haar een begin van een totaal nieuw leven. Wendy schreef haar boeken met uitermate veel humor en wijsheid.

Haar boeken 'Wat je echt moet weten over dementie' en 'Iemand die ik kende', is voor degenen met beginnende dementie en iedereen die van hen houdt. Het eerste boek is een hoopvolle en uiterst praktische gids voor alle mensen, die met deze levens veranderende diagnose om willen leren gaan en hun dierbaren. Er staan bijzondere en praktische tips in (van iemand die het kan weten).

Hierbij nodig ik iedereen uit, die te maken heeft met dementie, om met een kopje koffie of thee, op je gemak rond te snuffelen in onze boeken, je tijd te nemen hiervoor, in de rustige omgeving van onze zijkamer. Je kunt alle boeken en tijdschriften bij ons lenen.

Oriënteer je eerst in wat bij je past. En ... heb je mooie boekentips over dementie, dan ontvangen wij deze graag.

Hartelijke groet en veel leesplezier, Deborah.

De tijd vliegt.
Ik kreeg vanochtend een wekker naar m'n hoofd.
Alles op z'n tijd.
Tijdloos
Etenstijd
Het is tijd om te slapen
Over tijd
Het is borreltijd

APPELBOOM

Naast ons Odensehuis staan nu drie mooie, 20 jaar oude Elstar appelbomen. De bomen komen van appelteler 'De maatschap van Keulen' uit Rijswijk aan de rivier de Lek. De bomen hebben inmiddels de bloesemtijd achter de rug. Heel bijzonder zoals zij in de Odensetuin stil aanwezig zijn. Soms, wanneer je goed luistert en kijkt hoor je ze in droge tijden om water vragen, extra water, want bomen zijn net als mensen, wanneer je ze verhuist hebben ze wat tijd nodig om te wortelen en dat vraagt wat meer energie dan normaal. Daarom kunnen ze wel een extra slokje gebruiken, van zo'n twee emmers per dag, wanneer het niet regent en mogen ze nog niet worden gesnoeid, dat komt pas als ze goed geworteld zijn.

Dankzij sponsoring konden we de bomen kopen en werden zij opgehaald met een oplegger van de firma Damsteegt uit Oud Alblas. Met een graafmachine zijn ze getransporteerd van de oplegger naar de Odensetuin.

APPELBOOM

We hopen op appels dit jaar, maar de oogst van volgend jaar zal pas echt maatgevend zijn. In de tussentijd zullen we in droge tijden de bomen én de moestuin moeten voorzien van water d.m.v. gieters en emmers, want een wateraansluiting is bij onze tuin helaas niet aanwezig. Die zit alleen aan de achterkant van Boezem & Co. We hopen natuurlijk dat hier ooit een oplossing voor komt in de vorm van sponsoring voor een eigen buitenkraan.

Van de appels van de komende herfst gaan we al genieten van de eerste Odense-appelbakplaattaart.

APPELBOOM

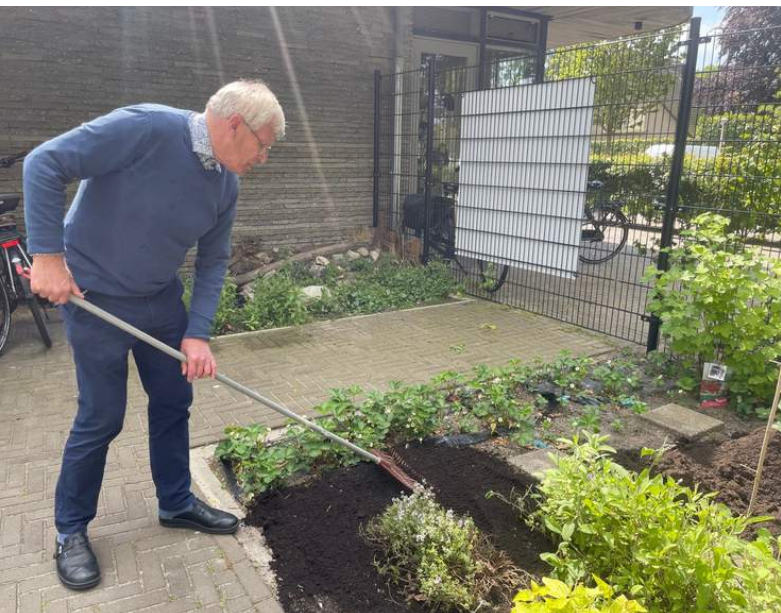
WANDELING KINDERBOERDERIJ

MOESTUIN

Wie zaait, zal oogsten is het spreekwoord. Dat is waar we in mei een start mee hebben gemaakt. Diverse groenten en kruiden zijn gezaaid en hebben wij binnen neergezet om voor te trekken voor de zomer. De tomaten, maar ook de sla en rabarber doen het al heel goed.

MOESTUIN

Intussen hebben we eerst samen het onkruid verwijderd en zijn er heel wat zakken zakken met tuinaarde gekomen, om de moestuin weer 'klaar voor de zomerstart' te maken.

Ook de vaste planten in de moestuin beginnen al behoorlijk uit te lopen. De tijm geurt heerlijk en de salie doet haar best dit te overtreffen. Wat een mooie geuren zijn dit.

Ook het klein fruit laat zich zien, met al flinke uitlopers van de braam, framboos, bosbes en aardbei. We hopen natuurlijk dat deze rijkdom, in een later stadium ook van zich laat smaken. Wat zou het mooi zijn, wanneer we weer courgettesoep van eigen bodem kunnen maken en vers geknipte peterselie kunnen doen in de eigengemaakte soep.

De eerste aardbeien en frambozen zijn al gebruikt voor ons fruitdessert. De bramen komen vroeg dit jaar, maar de aalbessen en de bosbessen hebben er nog niet zo'n zin in.

Deborah.

De 1e framboos

CHEQUE

Ons Odensehuis Hoeksche Waard is heel blij met de bijzondere gift van de Wereldwinkel van 5000 euro. Koos Oostveen penningmeester, reageerde enthousiast op deze cheque, die hij overhandigd kreeg van Gerrie de Jong en Leen Vermaas, bestuursleden van de Wereldwinkel in Oud-Beijerland. Zij stelden wel dat ten minste de helft van het bedrag zou worden besteed aan 'iets leuks' voor de bezoekers van ons Odensehuis, bijvoorbeeld in de vorm van een uitje.

Leen Vermaas vertelde dat alle vrijwilligers, bij het opheffen van de Wereldwinkel, goede doelen mochten aandragen die zij belangrijk vinden. Daaruit zijn er uiteindelijk tien gekozen, waaraan wisselende bedragen zijn gegeven. Andere instellingen die zijn bedeed, zijn bij voorbeeld de Voedselbank Hoeksche Waard, het Hospice Hoeksche Waard, Stichting Ambulance Wens, een project in Nepal en enkele kerken.

Deze donaties komen voort uit de verkoop van het pand. De Wereldwinkel heeft altijd zonder winst oogmerk gedraaid. Alles wat overbleef ging naar goede doelen. Zij wilden hiermee hun bijdrage leveren aan verbetering van de wereld.

Wij zijn bijzonder dankbaar dat het bestuur en alle vrijwilligers van de Wereldwinkel daarbij ook aan ons Odensehuis hebben gedacht.

KIVIDO

Zomaar aan het begin van weer een mooie dinsdagochtend, maak ik een praatje met leidster Patricia van kinderopvang Kivido, ook gebruikers van Boezem & Co. Ik vraag haar wat er op het programma staat met de peuters voor die dag. Patricia vertelt mij dat die ochtend gitarist David zal komen, om met de peuters liedjes te zingen. Dát is een leuke activiteit voor de peuters. Als oud kleuterleidster komen bij mij gelijk de (ook oude) liedjes naar boven. Ik stel voor dat David met peuters en leidsters bij ons op bezoek komen, zodat wij ook mee kunnen genieten.

Om half elf is onze ruimte klaar met de stoelen in een kring, kleine tafeltjes erbij voor ons kopje koffie en kleden in het midden van de kring voor de peuters. Iets vroeger komen om half elf de peuters binnen, de een gedragen door een leidster, de ander aan haar hand en half achter haar verscholen. Allemaal nemen ze plaats op de kleden, behalve David met zijn gitaar, die heeft een stoel. Best spannend hoor, voor ons allemaal. Leuk spannend. Dat wel.

En dan begint de muziek en verandert alles! Dit magisch moment ontroert ons allemaal. Kinderstemmetjes en gitaarmuziek vullen de ruimte en kijk, ... kijk wat er gebeurt: Eén van de meisjes staat op en gaat dansen, dan nog één en nog één. We genieten van de puurheid van dit stukje leven, wat herinneringen losmaakt, een lach op onze gezichten tovert, ons in verwondering meevoert en wij ... bewegen mee in klank en beweging.

Iedereen geniet van deze ochtend met nieuwe én oude kinderliedjes, zoals: 'Op een klein stationnetje, De wielen van de bus, In de maneschijn, Ik zag twee beren, Op een grote paddenstoel enzovoort. Bezoekster Trudy wenkt het 'dansmeisje' en zij wipt hoepla bij haar op schoot. Wat een vreugde. Bij het weggaan zingen we: Dag, dag, dag tot de volgende keer, dan zijn we er weer ...

TRIO ACKOORD

Daar zijn ze weer, de welbekende muzikanten van Trio Ackoord. De tafels staan in de ruimte, als in een gezellig cafeetje, kleeftje erop, met een klein bosje bloemen. De koffie wordt geschonken en op zo'n dag hoort daar ook een gebakje bij, want we zijn 'uit naar het Odensehuis', waar door Jaap en Ellen een muzikale uitvoering wordt gegeven van het Nederlandse lied, met accordeon en gitaar.

Oud Hollandsche klassiekers komen voorbij, zoals: 'Koffie, koffie, lekker bakkie koffie, Daar in dat kleine café aan de haven, O wat ben je mooi, Edelweiss, Tulpen uit Amsterdam, enzovoort.

Als vanouds is het weer een gezellige ochtend met Jaap en Ellen en praten we na tijdens de lunch over deze fijne uurtjes.

Deborah.

ACTIVITEITENTAFEL

Er gebeurt veel aan de activiteitentafel in ons Odensehuis. Na de, elke keer weer heerlijke binnenkomst rond de klok van 10, gebeurt er van alles. De Odense-ruimte wordt al gauw opgesplitst in groepjes, die zich bezighouden met het voorbereiden van de soep, een spelletje klaverjas beginnen, gaan bloemschikken, Rummikub tevoorschijn halen, zich klaarmaken voor een wandeling, zich buigen over de geschiedenis van de Hoeksche Waard of Rotterdam, enzovoort.

Ook de activiteitentafel trekt veel enthousiasme onder de bezoekers. We maken een verjaardagskalender van hout, met een hartje voor iedere bezoeker en medewerker van ons Odensehuis. We schilderen met velen een Odense zomer-schilderij, met bloemen, vlinders, vogels en zo meer. Ook toveren we daar met z'n allen nog een derde dimensie bij en maken er een bijpassende lijst omheen.

Inmiddels is het weer knikkertijd geworden ... Heeft u nog een knikkerpoortje of iets anders nodig voor uw (achter)kleinkind? Wij maken het graag!

Ook hondje Dribbel komt bij ons langs, om als kapstok te dienen voor kleine jasje, voor kleine mensjes. Inmiddels hebben we vlinders voor de ramen gemaakt van hout met mozaïek, komen er meer grote en kleine, vrolijke glazen vazen, die tijdens een gesprekje, zomaar ontstaan ... Leuk voor op tafel, met wat lathyrus erin.

Heeft u wensen? Wij laten ons graag inspireren.

Deborah.

ACTIVITEITENTAFEL

Hartjes zagen, wie de wie de wagen.

KUNSTATELIER MONIKA

Met een klein groepje bezochten we het atelier VvariazZ van Monika in het CreActief. We bewonderden haar kunstwerken die er allemaal weer totaal anders uitzagen en elke keer als we even op onze stoel zaten, zagen we weer iets nieuws, waar we naar toe moesten lopen om het beter te bekijken. Een heerlijk uur, onder het genot van koffie en cake in goed gezelschap.

PANNENKOEKEN

Samen een pannenkoek eten, is altijd een goed idee!

BLOEMEN

Elke week staan in het Odensehuis bloemen op tafel, aangepast aan het seizoen, wat voorhanden is uit de tuin of de tuin van een van de medewerkers. Ook kopen we regelmatig bloemen en maken medewerkers samen met de bezoekers hier een mooi stukje of boeketje van. In de lente hadden we veel plezier van de tulpen in de bakken en in de tuin, die naast de ingang van het Odensehuis staan. De cliënten van Pameijer hebben in het najaar de bollen voor ons in de tuin gezet. Deze kwamen speciaal van een tulpenkweker uit Lisse.

In februari zagen we de puntjes al gauw uit de bollen komen. Zij kondigden de warmte van het voorjaar aan. We konden de groei volgen en maakten uiteindelijk een explosie van meerkleurige bloemen mee, die ons elke Odense dag weer verwelkomden. Op tijd hebben we de 'kopjes' eraf gehaald om de bollen volgend jaar weer te kunnen hergebruiken. Mocht u komend najaar ook belangstelling hebben voor deze prachtige tulpenbollen uit Lisse, dan kunt u zich hiervoor opgeven bij Deborah.

Bloemen in het Odensehuis dragen bij aan gezelligheid en warmte.

Mocht u iemand weten, die bereid is onze bloemen te sponsoren of draagt u zelf graag een keer bloemetje aan, dan is deze van harte welkom.

Deborah.

CRDL

De afgelopen maanden mochten we aan de slag met de CRDL. Een prachtig houten kunstwerk, waar muziek uitkomt. Daarmee past de CRDL helemaal bij het Odensehuis.

De CRDL is aangekocht door de gemeente Hoeksche Waard. Alle organisaties die met zorg te maken hebben kunnen de CRDL een paar weken lenen, en zo gaat de CRDL op reis door de Hoeksche Waard.

We kunnen wel zeggen dat het een hele belevenis is om de CRDL te ervaren. Het ziet er uit als een houten wiet met 2 plaatsen, aangegeven met een blad, waar je samen je hand op kunt leggen. In het midden zit een gat waaronder het geluidsboxje zit. Je legt allebei je hand op een plaats. De een vraagt of de andere aangeraakt mag/wil worden of nodigt uit aangeraakt te worden. En dan gebeurt het wonder. Als je elkaar aanraakt op de huid begint de CRDL muziek of geluiden te maken.

Bij stevige aanraking stevig geluid, bij lichte aanraking snelle lichte geluidjes. De bezoekers verwonderden zich over het prachtige apparaat en waren verrukt. De reacties varieerden van "Ik begrijp niet hoe het werkt maar het werkt" via "Ik ben nodig" tot "Dit is alles". Wij zijn zeer geroerd door de werking van het apparaat. Het laat mooie dingen gebeuren. Bezoekers die rustig worden, menselijk contact, bezoekers die onder de indruk zijn. Het ontlokt een reactie bij alle bezoekers. Ook de cliënten van Gemiva mochten het proberen en Kivido kwam de CRDL ook een moment ervaren. Prachtige reacties waren het gevolg. Ook op deze manier werken we samen binnen Boezem & Co.

KOOKATELIER

Pierrot van Straaten van het Kookatelier brengt ons al een aantal jaren, één keer in de maand, een heerlijke, uitgebreide lunch. De data staan al van te voren vast en u krijgt deze aangekondigd in de weekagenda, die Lianne elk weekend voor u maakt en zorgt dat deze op tijd bij u binnenkomt. Ongeacht of het uw gewoonte is om het Odensehuis deze dag te bezoeken, u kan zich altijd aanmelden om mee te genieten. Wij geven twee dagen van te voren het aantal personen voor deze lunch door aan Pierrot, zodat hij rekening kan houden met uw komst.

Ook maakt het Kookatelier op de feestdagen een extra heerlijke maaltijd voor ons. Het eten streelt niet alleen de tong, maar is ook een plaatje om te zien en wees eerlijk: "Het oog wil ook wat."

De koffie die wij in het Odensehuis drinken wordt ook verzorgd door het Kookatelier, met één keer per week iets extra lekkers daarbij. Dit lekkers kan variëren van heerlijke, koninklijke koekjes, een soesje, cake, boterkoek, mergpijpjes, bokkenpootjes tot overheerlijke vlaai.

U leest het, we worden echt verwend! We zorgen er dan ook voor dat we de balans er weer in krijgen, door ook te bewegen, d.m.v. de tafel te dekken, maar ook kort of lang te wandelen, een rondje kinderboerderij, sjoelen of andere vormen van bewegen (op de stoel).

Op de foto, een heerlijke paaslunch.

Deborah.

SOEP

BIJEENKOMST DOCHTERS EN ZONEN VAN MENSEN MET DEMENTIE

Vorig jaar zijn we op de maandagavond gestart met bijeenkomsten voor dochter en zonen van mensen met dementie. De verhalen van de deelnemers aan deze bijeenkomsten zijn heel verschillend en tegelijkertijd komen ze ook overeen. Hoe kan het ook anders ... Bij ieder mens ontwikkelt de ziekte dementie zich anders en zijn de betrokken dochters en zonen ook anders.

Het is mooi om te ervaren hoe iedereen op haar/zijn eigen manier steun zoekt, een luisterend oor vindt, het eigen verhaal kwijt kan, tips kan krijgen door te luisteren of juist actief te vragen, te doen wat bij jou en je eigen situatie past. En JA, in deze bijeenkomsten vind je begrip met weinig woorden, nemen erkenning en herkenning een grote plek in, is er ruimte voor verdriet, maar wordt ook veel gelachen en bij alles wat besproken wordt staan respect en privacy voorop.

In deze samenleving wordt een groot appèl gedaan op dochters en zonen van mensen met dementie. Mensen moeten ook met deze ziekte langer thuis wonen en krijgen vaak geen passende zorg. Met name dochters van mensen met dementie moeten 'veel ballen in de lucht houden'. Zij hebben een eigen huishouden, vaak een baan buitenshuis, zijn zelf moeder, hebben regelmatig de zorg voor hun kleinkinderen én de zorg voor hun ouder((s) met dementie).

Waar mannen en vrouwen met deze vorm van 'levend verlies' van één of beide ouders ook nog eens verschillende basisbehoeften hebben in het omgaan met de rouw én de zorg, ligt een conflict en/of overbelasting al gauw op de loer.

Gelukkig bieden deze bijeenkomsten ondersteuning, ook voor de niet-praters, want niets moet. Dat is waar we als Odensehuis, ook hierin, voor staan.

Wanneer u belangstelling heeft om deel te nemen, stuurt u dan een mail naar Deborah van Abkoude, coördinator@odensehuishw.nl

De bijeenkomsten zijn één keer per maand op maandagavond van 19-21.30 uur, in het Odensehuis aan de Boezemsingel 7, Oud Beijerland.

Graag uw vrijwillige bijdrage voor koffie en thee.
Deborah.

AFSCHEID VAN VRIJWILLIGSTER ROZA

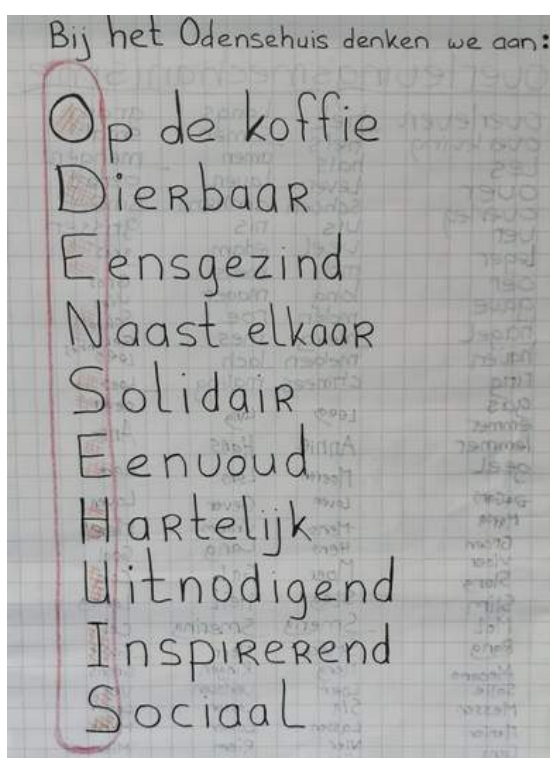

Na heel vaak even zomaar even binnen gelopen te zijn voor een bakkie koffie en een praatje ben ik in 2018 officieel als vrijwilliger op de vrijdag begonnen. Het voelde als een warm bad waar ik terecht kwam. Mooie gesprekken met bezoekers en mantelzorgers, vaak sjoelen en andere spelletjes spelen. Na het vijf jarig jubileum moesten we gaan verhuizen naar de tijdelijke locatie in de Lindehoeve. Ook daar hebben Lianne, Ria en Deborah weer gezorgd voor het Odensehuis gevoel.

De laatste verhuizing naar Boezem en Co vond ik even wennen maar wat een mooie locatie bij de kinderboerderij en de boezem. Met een dubbel gevoel zeg ik nu dat ik stop (in ieder geval voorlopig), maar wie weet, als het met de ruglachten wat beter gaat, tot ziens!

Bedankt allemaal voor de fijne tijd.

Roza Meijnster

EEN LIED VOOR LENIE

Willem Haas, mantelzorgers van zijn vrouw Lenie, heeft een bijzonder talent voor creativiteit in liedjes schrijven, gedichten maken en schilderen. Een creatieve man, die dit talent in ons Odensehuis verder heeft kunnen ontwikkelen. We luisteren graag naar zijn mooie verhalen en gedichten, die je kunnen raken tot op het bot of anders gezegd, tot in je ziel.

Het volgende lied heeft hij bedacht voor zijn Lenie en aan ons voorgedragen door middel van zang:

Dementie doet mijn leven soms zo lijden
Dementie maakt van mijn leven soms een hel
Alles was zo mooi voor ons beiden
Maar nu komt steeds die ziekte in het spel (=refrein)

Het leven met jou was zo mooi en zo fijn
Wij waren zo gelukkig, wij waren zo blij
Toen kwam plotseling die ziekte langszij
Nu zijn onze dromen voor altijd voorbij

Refrein: Dementie

De laatste tijd gaat het leven niet zoals je wil
Ik heb van die rare schokken en jij ... bent zo stil
Maar ondanks alles ben ik nog stapel op jou
Dat is logisch, lieve Lenie, want
Je bent toch mijn vrouw.

Refrein: Dementie ...

FOTO'S EN KAARTEN

TEKENEN EN SCHILDEREN

VRIJWILLIGER ZIJN IN HET ODENSEHUIS

Al ruim 6,5 jaar ben ik, Anja, actief als vrijwilliger hier in het Odensehuis. Ik vind het leuk u daar wat meer over te vertellen.

Via Ria Los en Connie Toet kwam ik in contact met het Odensehuis. Ik zocht vanwege mijn arbeidsongeschiktheid een activiteit en dag vervulling buitenshuis. Gelukkig was mijn vermogen om fysieke taken te vervullen en mijn vermogen om contact met mensen te maken niet door mijn beperking verminderd. Integendeel: door mijn mentale beperking kan ik begrijpen hoe het is als je bovenkamer niet meewerkt. Wat er in je hoofd gebeurt intrigeert mij al mijn hele leven. Verder kan ik mij goed verplaatsen in mijn medemens en diens behoeften. Dat heb ik van huis uit meegekregen en zit in mijn karakter. Ik vind het fijn om het een ander naar de zin te maken, samen te zoeken naar een bevredigende bezigheid of gewoon naar mijn medemens te luisteren. Luisteren met mijn hele zijn.

Ik ben graag in het Odensehuis en kan het invallen gemakkelijk inpassen in mijn dagelijkse bezigheden. Vandaar dat u mij allemaal wel kent, ook al is de vrijdag mijn vaste dag. Op vrijdag zingen we om de twee weken. Zoals de vrijdagbezoekers wel weten, is Het Kleine Café Aan De Haven mijn favoriet. Het is zelfs zo'n grote favoriet dat mijn collega's Lianne, Hetty en Anita het niet kunnen laten mij ermee te plagen.

Gaandeweg mijn loopbaan binnen het Odensehuis ben ik steeds meer dingetjes gaan oppakken. De activiteitentafel, de bibliotheek, bezig zijn met de Cradle, een vergadering notuleren, zilver poetsen, een stukje schrijven voor de nieuwsbrief over een uitje, minestrone Genovese (Italiaanse soep) maken, het zijn allemaal taken die ik de laatste tijd heb opgepakt en vervuld. Het liefst vul ik deze taken samen met de bezoekers. Samen een taak volbrengen maakt het leven aangenaam. Het is gezellig, je bent in het nu, je voelt je nuttig en iets voor elkaar krijgen werkt bevredigend.

Ik ervaar het als zeer plezierig dat iedere vrijwilliger in het Odensehuis diens unieke kwaliteiten kan benutten op een eigen tempo en invulling. Je doet wat je kunt en dat is voor een ieder anders. Op die manier wordt het Odensehuis een plaats waar iedere betrokkene zichzelf mag zijn en kan bloeien op zijn of haar eigen prachtige wijze!

Anja Gerritse

TRUDIE STELT ZICH VOOR

Hallo, mijn naam is Trudie van Golen

Mij is gevraagd om in een stukje mijzelf voor te stellen.

Sinds een paar maanden ben ik vrijwilliger in de "inval" poule bij het Odensehuis.

Met velen van jullie heb ik al kennis gemaakt, ook omdat ik op dinsdagmorgen gastvrouw ben bij Boezem en Co.

Ik ben 67 jaar oud, getrouwd, moeder van 2 dochters en 1 zoon, allen getrouwd en 5 lieve kleinkinderen in de leeftijd van 9 - 14 jaar.

Inmiddels wonen wij nu 17 jaar in Oud-Beijerland.

Mijn werkzaamheden zijn ooit in Westmaas begonnen, waar wij hiervoor hebben gewoond, als "hulpmoeder" op de peuterspeelzaal de "Minimaasjes".

Vanuit de Minimaasjes heb ik opleidingen gevolgd om "echt" te kunnen gaan werken in de kinderopvang.

Uiteindelijk heb ik 27 jaar gewerkt in de kinderopvang, Kivido, in de groepen van 0 - 4 jaar en uiteindelijk

leidinggevende geworden van een heel leuk team werkzaam in deze leeftijdsgroepen.

Ik heb dit werk altijd met veel liefde en plezier gedaan.

Een nieuwe levensfase brak aan en na een poosje helemaal niets anders doen dan onze pup Saar opvoeden samen met mijn man Ronald en genieten van onze "vrije" tijd, wilde ik toch weer graag iets gaan betekenen voor mijn medemensen.

Dat is nu dus gastvrouw bij Boezem & Co geworden en vrijwilliger in nu nog de invalpoule bij het Odensehuis.

Ooit begonnen bij de baby's ben ik nu bij de ouderen terecht gekomen waar ik het ook enorm naar mijn zin heb.

Het is heel waardevol om nu voor een andere doelgroep te kunnen en mogen zorgen en ze een fijne tijd te bezorgen.

Verder zijn mijn dagen gevuld met wandelen met onze hond Saar, veel lezen, haken voor de Stichting

Kroeldekens, sporten en natuurlijk daar waar nodig is oppassen / samen met de kleinkinderen leuke dingen doen.

Ik hoop jullie weer snel te zien bij het Odensehuis.

Groetjes Trudie

BUITEN IS HET HEERLIJK

NEL STELT ZICH VOOR

Ik ben daar om de week op de woensdagmorgen tot na de lunch te vinden.

Graag wil ik wat over mezelf vertellen.

Ik ben Nel Hordijk, 69 jaar oud en getrouwd met Leen.

Geboren en getogen in Westmaas en ook na ons trouwen met plezier blijven wonen. We hebben twee (getrouwde) dochters en vier kleinkinderen (11, 9, 5 en 3 jaar). Ze wonen in de buurt, dus kregen we de gelegenheid om op hen te passen.

Na de middelbare school heb ik bij de gemeente Oud-Beijerland gewerkt. Wat toentertijd de gewoonte was heb ik mijn baan opgezegd toen de oudste zich aandiende.

Een heerlijke tijd, we woonden in een jonge, gezellige buurt.

Tussendoor was ik mantelzorgster voor mijn moeder en gehandicapte broer. Dat heb ik met veel liefde gedaan.

Nadat de kinderen op eigen benen stonden heb ik een parttimebaan bij Zorgcentrum 't Huys te Hoecke gehad.

Ik bracht daar brood rond bij de bewoners en kon tussen het werk door altijd een praatje met hen maken.

Sinds een paar jaar zijn mijn man en ik met pensioen. We hebben altijd veel aan sport gedaan.

Korfbal en later tennis. Jammer genoeg moesten we dit na blessures opzeggen. Tafeltennis doen we graag en tegenover ons staat een tafel waar wij vaak een wedstrijdje spelen.

Sport kijken is ook echt een hobby, vooral voetbal (Ajax en het Nederlands Elftal) zie ik graag. Al kan ik de spanning soms niet aan en vlucht ik naar boven.

Nu fiets ik veel. Elke dinsdag met een fietsclubje, maar ook voor boodschappen etc. pak ik graag de fiets. Ik moet er wel bij vertellen dat dit op een e-bike is 😊.

Nadat ik gestopt ben met werken heb ik me nooit verveeld. Van vrijwilligerswerk kwam het er niet van.

Tot ik benaderd werd door Henk van Etten (voorzitter van het Odensehuis) met de vraag of ik oren had om daar te komen helpen. Daar heb ik niet over na hoeven denken.

Het helpen in het Odensehuis is me geen moment tegen gevallen. Fijn om te zien dat de bezoekers er gezelligheid vinden. Maar ook het omgaan met de andere vrijwilligers is een leuke bijkomstigheid.

Genoeg verteld lijkt me.

Groeten van Nel.

TREFFENDE UITSPRAKEN

*Ik dacht dat ik pijn in m'n buik kreeg van het eten. Maar nou is het van het lachen.

*Een koekje om de leukigheid.

*Wat dat aangaat is het leuk hier, he.

*We hebben hier nooit onenigheid.

*De raderen moeten blijven draaien.

*We zijn soortgenoten.

Ook al zeg je iets geks, je wordt gewoon begrepen.

*Nou, je gaat hier es ff naar toe en dan voel je je gelijk beter toch. Met die hond enzo.

EELSE BIES, VERHALENVERTELLER

In maart kwam Eelse Bies als verhalenverteller bij ons langs. In de kring luisterden we naar een verhaal over 'het doosje'. Bijzondere verhalen die weer andere verhalen tot leven brengen. Tijdens dit samenzijn werd het idee geboren om een schilder carroussel te houden. Daar gingen we mee aan de slag. De eerste persoon tekende een boom, de volgende persoon tekende een bloem, weer een ander tekende blauwe bloemen en uiteindelijk maakte de laatste persoon het schilderij af door er een huis op te schilderen. Heerlijk om zo met elkaar bezig te zijn.

GUUSJE, ONZE HULPHOND

Guusje onze hulphond op dinsdag en donderdag: "Waar is het hondje?"

Op 1 februari dit jaar werd Guusje zeven jaar, samen met één van onze bezoekers. Dat werd dubbel feest in het Odensehuis. Guusje komt al een aantal jaren met mij mee naar het Odensehuis. Ze is een trouwe bezoeker van de dinsdag en donderdag en eet graag mee. Dit is natuurlijk niet de bedoeling, maar ook in het Odensehuis gaat weleens iets mis. Ham is voor Guusje een uitdaging geworden om te pakken te krijgen, sinds Guusje op een vetarm dieet is gezet door de dierenarts, vanwege een chronische ziekte ... die niets te maken heeft met de ham van het Odensehuis, maar haar nu wel extra uitdaging geeft om de broodnodige variatie op te zoeken, die ze sinds haar strenge dieet niet meer heeft. Voor mij is het daarentegen een uitdaging om te zorgen dat dit mijn trouwe viervoeter niet lukt.

Afijn, Guusje is nog altijd de lieve hond, die, met haar kop op schoot, menig bezoeker troost geeft bij verdriet, vreugde geeft door de zachtheid van haar vacht en vertedering door haar zachte, loyale blik in de ogen. Alle pogingen ten spijt om haar op te voeden, tussen het strelen door, van die véle handen, gaat Guusje aan het einde van de dag volkomen gesmeerd naar huis en is zij nog altijd de eerste die (wordt) begroet en de laatste waarvan afscheid wordt genomen.

Deborah

KLEIN PROFIJT

STAGIAIRE SACHA

Hallo allemaal,

Ik ben Sacha Sewradj (28). Ik ben geboren en getogen in Rotterdam. Momenteel ben ik een student van de hogeschool Rotterdam. Hier volg ik de opleiding ergotherapie. Begin april ben ik begonnen met mijn stage in het Odensehuis. Het Odensehuis is een ideale stageplek om als ergotherapeut mensen te observeren en om te leren over het ziektebeeld dementie.

Het kan in het begin spannend zijn, omdat je veel mensen in een ruimte aantreft, maar dit heeft mij niet tegengehouden om er te komen. Ik heb me sinds het begin welkom gevoeld, zowel door alle collega's als bezoekers. Wat ik zo mooi vind aan het Odensehuis is de vrijheid die ze bieden aan elk individu. Je kan er van alles doen, niemand die je tegenhoudt. Zo kan je een spelletje spelen, een wandeling maken maar ook gezamenlijk muziek luisteren. Als toekomstige ergotherapeut heb ik veel kunnen leren. Het allermooiste vind ik het helpen van kwetsbare groepen. Zo kun je met alleen je aanwezigheid iemand opvrolijken.

Naast mijn stage ben ik graag thuis. Ik kijk naar series en films, maar lezen vind ik ook wel leuk. Om toch fit te blijven sport ik regelmatig. In de winter thuis, in de zomer buiten. Verder heb ik een leuk, lief konijn genaamd Teddy. Ik val hem regelmatig lastig met knuffels.

Als persoon vind ik het ontzettend leuk om nieuwe mensen te leren kennen. Zo leer ik elke dag weer eens nieuwe dingen. Dit is goed voor mijn ontwikkeling als persoon en als toekomstige ergotherapeut.

Bedankt voor de gastvrijheid!

Meer weten over dementie?

Klik op de link voor een gratis training.

<https://www.samendementievriendelijk.nl/nieuws/samen-dementievriendelijk-lanceert-nieuwe-training>

Bezoek ook eens onze website:
<https://odensehuishw.nl/>

WIST U DAT....

Het Odensehuis Hoeksche Waard
volgend jaar 10 jaar bestaat

Onze locatie Boezem &Co
een wijkfunctie heeft, waar mensen
elkaar ontmoeten

Het Odensehuis steeds meer en vaker
samenwerkt met de vaste
andere gebruikers

Boezem &Co binnenkort nieuwe
keukenapparatuur gesponsord krijgt

Het Odensehuis nog steeds meer
vrijwilligers zoekt

Wij ook bedrijven zoeken die
als sponsors ons voortbestaan
waarborgen